

1) Ἀγριολαχανικά τοῦ γένους τῆς ραφανίδος (raphanus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae), ἥτοι ραφανίς ὁ ραφανίσκος (raphanus raphanistrum) ὁμοία πρὸς τὸ σίναπι (sinapis arvensis) ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Σὰν τέτοια κομπολάχανα καὶ ἀγριορρεπανίδες ἔς τοὺς δρόμους βρομοκείτονται μὲ σάπιες τοῖς ὀρίδες

ὡς. Συνών. ραπανίδα, ραπανιδούλι. 2) Καμπάνουλα ἡ ἐδώδιμος (campanula esculenta) τοῦ γένους τοῦ κωδωνίου (campanula) τῆς τάξεως τῶν κωδωνανθῶν (campanulaceae), ἀγριολαχανικὸν Λέσβ. [**]

ἀγριορράπανο τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριορρέπανο ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραπάνι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Πβ. μεσν. ἀγριορράφανος.

Τὸ φυτὸν ἀγριορραπανίδα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορρεβιδά ἡ, ΘΧελδράιχ 28 ἀγριορροβιδά Κρήτ. (Βιάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρεβιδά.

Τὸ ἀγριόχορτον ἐρέβινθος ὁ Ἑλληνικὸς (cicer Graecus) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae). [**]

ἀγριορρέφκι τό, ΘΧελδράιχ 40.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ ἀγριόχορτον ἐλαφόβοσκον τὸ σκιερὸν (pastinaca opaca), ἡ ἀγρία μορφή τοῦ ἐλαφοβόσκου τοῦ ἡμέρου (pastinaca sativa) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae).

ἀγριορρίζαρο τό, ἀγριορρίζαρι ΘΧελδράιχ 44 Φιλολογ. Τηλέγρ. 1819,55 ἀρκολλιζάρι Κύπρ. ἀγριορρίζαρο πολλαχ. ἀγριορρίζαρον Θεσσ. Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ριζάρι.

Διάφορα ἀγριόχορτα ὅμοια πρὸς τὸ ἐρυθρόδανον καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως τῶν ἐρυθροδανωδῶν (rubiaceae) 1) Ἐρυθρόδανον τὸ ἐξωτικὸν (rubia peregrina) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοβαφή 2. β) Ἐρυθρόδανον τὸ Ὀλιβιέρειον (rubia Olivieri) ἐνθ' ἄν. Συνών. ριζάρι. 2) Πουτορία ἡ Καλαβρική (putoria Calabrica) Κέρκ. Συνών. ἀγριλίτσα. 3) Γάλιον τὸ γνήσιον (galium verum), τὸ πηγνύον τὸ γάλα ὡς ἡ πυτία καὶ ἄλλα εἶδη γαλίου Θεσσ. (Λάρις.) Μακεδ. Κέρκ.

Πβ. ἀγριομπογιά. [**]

ἀγριόρριζο τό, Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ριζί.

Τὸ φυτὸν κοτυληδῶν ἡ ὀριζοντία (cotyledon horizontalis) καὶ κοτυληδῶν ἡ κονδυλόρριζος (cotyledon tuberosa) τῆς τάξεως τῶν σαρκοφυλλωδῶν (crassulaceae). [**]

ἀγριόρροβη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρόβη.

Τὸ φυτὸν ἀγριορακᾶς 2, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορροδαρᾶ ἡ, ἀμάρι. ἀγριορροδαρά Κρήτ. ἀγριορροδαρά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροδαρά.

Τὸ φυτὸν ἀγριοτριανταφυλλᾶς, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριορροδᾶ. [**]

ἀγριορροδᾶ ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροδᾶ.

Τὸ φυτὸν ἀγριοτριανταφυλλᾶς, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριορροδαρά.

ἀγριόρροδο τό, Ζάκ. Κρήτ. κ. ἄ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριόρροδον.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοτριανταφυλλᾶς, ὁ ἰδ.

2) Ἡ ἀγριοτριανταφυλλᾶς, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορροῖδᾶ ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριορροδᾶ ΠΓεννάδ. Ἑλλην. Γεωργ. 9,386 Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριορροῖδᾶ Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροῖδᾶ.

Τὸ φυτὸν ξινορροῖδᾶς, ποικιλία ροιᾶς τῆς κοινῆς (Punica granatum), ἡ ὀξεῖα ροῖα τοῦ Διοσκορ. (1,151) ἡ ἐν γένει ἀγρία ροῖα (Διοσκορ. 1,154). Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριορροῖδᾶς τοπων. Λέσβ. [**]

ἀγριόρροκα ἡ, Σίφν. — Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρόκα.

1) Τὸ φυτὸν ἀγριοκάρδαμο, ὁ ἰδ., Σίφν. Συνών. ἀγριοσέλινο 2 β. 2) Τὸ φυτὸν εὐζωμον τὸ ἡμέρον (eruca sativa) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae) Λεξ. Περίδ. Πβ. ρόκα. [**]

ἄγριος ἐπιθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) ἄγριος Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) ἄγριος Κρήτ. ἄγριους βόρ. ἰδιώμ. ἄγριους Λέσβ. ἄγριους Σαμοθρ. ἄγριους Θράκ. (Καλλίπ.) Σαμοθρ. ἄγριους Λέσβ. (Τελών.) ἄγριος Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄγριος Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄγριος Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἄγριους Θεσσ. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ. Μελέν. κ. ἄ.) ἄγριος Τσακων. ἄρκος Κύπρ. ἄρκος Καππ. ἄρκος Μεγίστ. ἄρκος Λυκ. (Λιβύσσ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπιθ. ἄγριος. Ὁ τύπ. ἄγριος ὀφείλεται ἴσως εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ρ. ἀγρίω, δι' ὃ ἰδ. ἀγρίω. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,434 Ἐν τῷ τύπ. ἄρκος ἀπεβλήθη τὸ γ διὰ τὸ δυσεμφώνητον. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 54. Διὰ τὸν τύπ. ἄγριους πβ. ΑHeisenberg ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 97 καὶ Ἀνθ Παπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιώμ. 29. Τὸ ἄγριος προήλθεν ἴσως κατὰ μετάθεσιν ἐκ τοῦ ἄγριος.

Α) Ἐπὶ ἐμφύχων 1) Ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζῶν, ἀνήμερος, ἐπὶ ζῶν κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Ἀγρία θερία, ἄγρια πουλλιά, ἄγριος χοῖρος κοιν. Ἀγρου περιστέρι Μακεδ. Ἀρκον γεράκι Κύπρ. Ἀγρᾶ θερία (ἄγρια θηρία) Τσακων. Ἀγρία ζονάτια (ἄγρια θηρία) Καλλίπ. || Παροιμ. Ἡρῶν τ' ἄγρια νὰ δμῶξουν τὰ ἡμέρα (ὁμοία πρὸς τὴν ἀρχ. «ὁ ἔπληυς τὸν ἔνοιον» ἐπὶ τῶν ἀντιπαικνυμένων δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς ἄλλους) κοιν. Τ' ἄγρᾶ τὰ μουχτερὰ τὰ δόνᾶ ἡμερῶν'νε (ἐπὶ ἀλαζόνοιο ὑπὸ τῆς δυστυχίας ταπεινουμένου) Χαλδ. || Ἄσμ.

Νὰ ζήσης χρόνους ἱκατό, ν' ἀσπρίσης, νὰ γιράσης,

νὰ γένης 'σάν τοὺν Ἑλυμπον, 'σάν τ' ἄγρου περιστέρι

Μακεδ. Πβ. τὰ ἀρχ. ἄγριος βοῦς-σῆς, ἄγρια ὀρνίθια κλπ. Ἀντίθ. ἡμερος. 2) Ὁ ἀγριαίνων, ὁ ἀτίθασος, ὁ δυσήνιος κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Φοράδα ἄγρια. Γαῖ-

δούρι ἄγριο κοιν. Τράος ἄγριος (τράος = τράγος) Κρήτ. Αἶγα ἄγριον αὐτόθ. Σέβου μή σε ρίξῃ τὸ μουλάρι, γιατί 'ναι ἄγριο (σέβου = πρόσεχε) αὐτόθ. Ἦσαν ἄρκα τὰ βούδκια καὶ τοῦ ἐφύασιν (ἐφυγον) Κύπρ. Ἀγρον μουλάριν ἐν' ἀβοῦτο (τοῦτο) Κερασ. Τὸ σκυλλί σ' πολλ' ἄγρῶν ἐν' Κοτύωρ. Ἀντίθ. ἡμερος. 3) Ὁ ἀνήκων εἰς ἀγρίαν φυλὴν κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Τὸν ἔφαγαν οἱ ἄγριοι κοιν. β) Ὁμοιος ἀγρίῳ ἀνθρώπῳ, φοβερός τὴν μορφὴν, δυσειδής κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Τὶ ἄγριος ἀνθρώπος εἶναι! φοβᾶσαι νὰ τὸν βλέπῃς! κοιν. Ντ' ἄγρος ἀνθρώπος ἐν' Χαλδ. Πβ. ἀγριάνθρωπος. γ) Ὡμός, χαλεπός, σκληρός κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Μωρέ, αὐτὸς ὁ δάσκαλος εἶναι πολὺ ἄγριος, χτυπᾷ ἀλύπητα τὰ παιδιὰ κοιν. Ἀγριος κι ἀνημέρευτος Κερασ. || Ἀσμ.

Ἀπιστε, πῶς ἐπείστηκες, κι ἄγριε, πῶς ἡμερώθηκες καί, κάστρο ἀπαράδοτο, καὶ πῶς ἐπαραδόθηκες;

(μοιρολ.) Πελοπν. (Λακων.) Ἀντίθ. ἡμερος, πρᾶος.

δ) Βάρβαρος, ἀγροῖκος, ἀπολίτιστος κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Δὲν ξέρεῖ νὰ φερθῇ διόλου, εἶναι ἄγριος, θαρεῖς πῶς κατέβηκε ἀπὸ τὸ βουνὸ πολλαχ. ε) Δυσπρόσιτος ἀκοινώνητος πολλαχ.: Εἶναι ἄγριος σὰν ἀγρίμι, φοβᾶται νὰ δῇ ἀνθρώπο.

β) Ἐπὶ ἀψύχων 1) Ὁ μὴ καλλιεργούμενος, ὁ αὐτοφυής, ἐπὶ δένδρων καὶ φυτῶν κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ἀγρια ἀπιδεᾶ - ἐλαιὰ - μηλεᾶ - συκᾶ. Ἀγρια χόρτα, ἄγρια ραδίκια κοιν. Ἀγρια λάχανα Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Γαλην. 6,619 (ἐκδ. CKühn) «ἄγρια καλεῖν εἰώθασιν πάντες ἀνθρώποι φυτὰ τὰ κατὰ τὴν χώραν φυόμενα χωρὶς ἐπιμελείας γεωργικῆς». Πβ. ἔτι «ἄγρια ἐλαιὰ, ἄγρια συκῆ» κτλ. Ἀντίθ. ἡμερος. 2) Ὁ ἀνήκων εἰς δένδρον μὴ ἐξημερωθὲν διὰ τῆς καλλιεργείας, ἐπὶ καρποῦ κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ἀγρια ἀχλάδια - μῆλα - σῦκα κοιν. || Ἀσμ.

Ἐτρωγεν μοῦτι-τες τῶν δεντρῶν, ἄρκους καρποὺς καὶ χόρτα, ἔτσι τὴν κατεδίκασεν ἡ μαύρη τῆς ἡ σόρτα

(σόρτα = τύχη) Κύπρ. Πβ. καὶ ἀρχ. «ἄγρια σῦκα» κτλ.

3) Ὁ ἄωρος, ὁ μὴ ὠριμάσας Θεσσ. (Πορταρ.) κ. ἀ.

4) Ἀγεώργητος, χέρσος, τραχὺς καὶ ἔρημος κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ἀγριος τόπος (πβ. ἀγριότοπος). Ἀγρια βουνὰ κοιν. Ἀγριο χωράφι Σέριφ. κ. ἀ. Ἀρκον λιβάδι Κύπρ. Τὸ νηοὶ ἦταν ἄγριο, δὲν ἦταν καλλιεργισμένο Κίμωλ. Οὐ δρόμους π' θέλαν νὰ πάρῃν ἦταν ἄγριους (νὰ πάρῃν = νὰ πορευθοῦν) Λέσβ. Ἐπῆρε τ' ἄγρια (ἐνν. μέρη) Σύμ. || Φρ. Σ' τ' ἄγρια νά 'ναι καὶ μακρινὰ βουνὰ (λέγεται ὅταν τις ἀναφέρῃ τὸ πένθος καὶ τὴν δυστυχίαν ἄλλου. Ἐξορκ.) Ζάκ. Σ' τ' ἄγρια βουνὰ καὶ 'ς τ' ἄκαρπα τὰ δέντρα (ὅταν πύττη χάλαζα. Ἐξορκ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ὁ πόνος νι νὰ ζᾷ τοῦ ἄγρου θίνου (ὁ πόνος σου νὰ πάῃ εἰς τὰ ἄγρια βουνά. Ἐξορκ.) Τσακων. || Ἀσμ.

Στροῦγκες, καὶ ποῦ 'ν' τ' ἀρνάκια σας καὶ ποῦ 'ν' τὰ πρόβατά — Οἱ κλέφτες μᾶς τὰ πήρανε κ' εἰς τ' ἄγρια τὰ πάτε [σας;

Πελοπν. 5) Σκληρός, τραχὺς πολλαχ.: Ἀγριο ξύλο. Ἀγρια κάρβουνα (τὰ ἐξ ἀγρίων, σκληρῶν ξύλων παραγόμενα) πολλαχ. Ἀγριον λ'θάρ' Ἡπ. Ἀγριον ροῦχον αὐτόθ.

Ἀγριο πρᾶμα (τὸ ἀνώμαλον ἔχον ἐπιφάνειαν) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ἀντίθ. ἡμερος. 6) Ἀγευστος, ἐπὶ οἴνου, ἐλαίου κτλ. Ἀγριο κρασί (στυφόν) ἐνιαχ. Ἀγριο λάδι Τήν.

7) Ὁ ἐμπνέων ταραχήν, φόβον, ὁ διεγείρων συναίσθημα φόβου κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ἀγριο κοίταγμα - μάτι - πρόσωπο κτλ. Τὸν κοιτάζω μὲ ἄγριο μάτι (πβ. Σοφοκλ. Ἀντιγ. 1231 «ἀγρίους ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς»). Τὸν παίρνω μὲ τὸ ἄγριο. Ἀγρια θάλασσα (πβ. τὸ παρὰ Πολυδ. 9,32 «κακίζων... τελώνην εἶποις ἄν... θαλάττης ἀγριώτερος»). Ἀγρια κύματα. Ἀγριος καιρός (πβ. ἀγριόκαιρος). Ἀγριος ἀέρας κοιν. Ἀπ' τ' ἄγρια μισάνυχτα ξυπᾷ (ἀπὸ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε εἶναι ἡ μεγίστη ἐντασις τοῦ σκότους ἢ φόβον ἐμπνέουσα) Μακεδ. Τ' ἄγρᾶ τοῦ μεσανύχτου Κερασ. || Φρ. Βλέπω μὲ τὸ ἄγριο (ἐνν. μάτι = ἀγρίως, βλοσυρῶς. Πβ. τὸ ἀρχ. «ἄγριον βλέπειν») πολλαχ. Μὲ τὸ ἄγριο τοῦ μίλησε (βαναύσως) Κρήτ. Μὲ τὸ ἄγριο μὲ λαλεῖ (βαναύσως φέρεται πρὸς ἐμὲ) αὐτόθ. || Γνωμ. Ἀγριγη ταχινή, ἡμερη μέρα (ὅταν ἡ πρωία εἶναι ἀγρία, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εἶναι ἡμερον, εὐδιον) Κρήτ. Ἡμερη ταχινή, ἄγριγη μέρα (ἀντίθ. τοῦ προηγουμένου) αὐτόθ. Ἀγρια πωρναρεᾶ, καθάρεια μέρα (πωρναρεᾶ = πρωϊνὴ) Κάρπ. Ἀεργιον πωρνόν, καθάρεια μέρα Μεγίστ. Ἀγριζα πωρνεσινή, καθάρια μέρα Κάλυμν. Μὲ τὸ μαλακὸ τὰ βόιδα καὶ μὲ τ' ἄγριο τ' ἄλογα (μὲ ἥπιον τρόπον μεταχειρίζονται κτλ.) Πελοπν. (Δημητσάν.) 8) Ὑπερβολικός, ἰσχυρὸς σύνηθ.: Ἀγρία πείνα (πβ. ἀρχ. «χαλεπὸς καὶ ἄγριος λιμός»). Ἀγριοί πόνοι. Ἀγρια ἀρρώστια (πβ. τὰ ἀρχ. «νόσος ἀγρία, ἄγριον ἔλκος, ἄγρια τραύματα»). Ἀγρια πάθη (ἄσβεστον μῖσος). Ἀγρια παράπονα. Ἀγριες φωνές.

ἀγριοσάλαγος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριασάλαχος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σάλαγος.

Μέγας ψόφος, θόρυβος: Ὁλη νύχτ' ἀπὸν' ἔκουα πάνω 'ς τὴ γάμαρά μας ἕναν ἀγριασάλαχο καὶ μὲ διάηκε ρεπετίδι (ἐφοβήθη σφόδρα).

ἀγριοσάλακας ὁ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σάλακας.

Τὸ φυτὸν ἀγριοπαπαρούνα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοσαλάτα ἡ, Λέρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σαλάτα.

Τὸ φυτὸν κοχλιαρὶς ἢ φαρμακευτικὴ (cochlearia officinalis) καὶ κοχλιαρὶς ἢ ἀρμορακία (cochlearia armora-cia) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae). [**]

ἀγριοσάλαγκας ὁ, ἀμάρτ. ἀγριοσάλαγκος Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σάλαγκας.

1) Ὁ γυμνὸς κοχλίας. 2) Πᾶς μὴ ἐδώδιμος κοχλίας. Συνών. ἀγριοσίλιμος. [**]

ἀγριοσελινεᾶ ἡ, Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σέλινο. Ὁ μετασηματισμὸς ἐγινε κατὰ τὰ εἰς -εᾶ ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν ἀγριοσέλινο, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοσέλινο τό, πολλαχ. ἀγριουσέλινο Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀρκοσέλ-λενον Κύπρ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀγριοσέλινον.

1) Διάφορα ἀγριόχορτα τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae) α) Ἡ τοῦ κηπευτοῦ σελίνου ἀγρία

